

■ Nadogradnja kuće Brlić datirana je 1894. godine. Graditelj kuće Ignat Brlić je umro 1892., a nakon stričeve smrti, njegov se nasljednik, Vatroslav Brlić, oženio Ivanom Mažuranić te je novi bračni par uselio u obiteljsku kuću na trgu. Vrlo brzo je kuća postala premala pa Brlići kupuju zemljište od sjevernog susjeda te 1894. godine nadogradjuju kuću u širini tri prozorske osi. Sjeverna nadogradnja kuće sastojala se na katu od jedne velike sobe okrenute prema trgu i nusprostorija prema dvorištu. Tom je prilikom ponovno sastavljena spomenica, čiji prijepis je sačuvan u obiteljskom arhivu. Spomenica je ugrađena na dan sv. Mihajla, 29. rujna 1894. godine, a uz Vatroslavu potpisali su je njegov brat Dobroslav, zatim pisar Stjepan Gabrić, prvi susjed Angelo D'Elia, graditelj Adolf Godt i dr. Iz navedenog se

Ministarstvo kulture, Konzervatorski odjel u Slavonskom Brodu

NOVI PRILOZI POZNAVANJU POVIJESNOG NASLJEĐA I KULTURNIH DOBARA BRODSKOG POSAVLJA

Baština - info

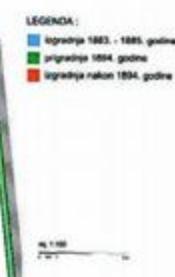
INFORMATIVNO-EDUKATIVNI IZBOR IZ STRUČNIH MATERIJALA
ARHIVA MINISTARSTVA KULTURE (219)

Konzervatorsko-restauratorski radovi i posebnost stuke (III. dio)

Piše: Željka Perković,
diplomirani inženjer
arhitekture,
procelnica

KUĆA BRLIĆ
Slavonski Brod
FAZE IZGRADNJE
SLORT KATA
M 1:100

Obiteljska fotografija iz 1919.

Ivana Brlić Mažuranić ispred kamina 1929.

Kamin 2014. godine

Prikaz faza izgradnje iz Elaborata HRZ-a

vidi da je građevinske radove na prigradnji vodio Adolf Godt, isti graditelj koji je jedanaest godina ranije sagradio kuću. Ne posredno iza dovršetka prigradnje nastao je dekorativni oslik u veži kuće. Svod veže oslikao je Josip Muravić, prvi brodski školovan umjetnik, kako je zabilježeno na pločici postavljenoj na južnom zidu. Muravić se školovao u Bolléovoj Obrtnoj školi u Zagrebu, gdje je 1888. godine stekao zvanje dekorativnog slikarskog pomočnika.

Kuća Brlić u 20. stoljeću u lijevom, manjem lokalnu, ima poslovni prostor, trgovinu tvrtke Povischil i Keiser, prve slavonske tvornice namještaja. U desnom, većem, 1894. godine otvorena je Trgovina pomodne robe Markotić i Kisić, a od 1917. godine tu se nalazi Knjižara Kappon, koja je do tada bila u susjednom, manjem prostoru. Manji lokal nakon Kappona iznajmljuje trgovac Ljudevit Müller, između

1926. i 1937. godine tu je bila smještena tiskara Vilima Bucka, a potom filijala Štedionice savske banovine. Godine 1931. trgovinu u većem lokalnu držao je Stjepan Tomašić, a nakon Drugog svjetskog rata otvorena je trgovina metraže i galerije Željezničar.

Nakon 1946. godine u kuću su uselile različite državne i gradske institucije – najprije Okružni sud, zatim Vojni odsjek i načno Ured za katastar. Godine 1948. u središnjem je salonu bila uspostavljena knjižnica.

Urazdoblju nakon rata, unutrašnjost kuće je postupno uređivana, najviše zahvaljujući Ivaninoj najmlađoj kćeri Nedici Brlić, udanoj Mohaček, koja je bila kustos od 1965. godine. Prostorije su bile uređene izvornim pokućstvom i novom dekoracijom, a knjižnica i arhiv su otvoreni za javnost. Do Domovinskog rata, kuća je bila

vrlo dobro očuvana, a tada je zbog ratne opasnosti, arhivska i knjižna građa presegnuta najprije u Varazdin, potom Čakovec, a danas se nalazi na skribi u Hrvatskom institutu za povijest – Podružnici za povijest Slavonije, Srijema i Baranje u Slavonskom Brodu. Kuću je naslijedio Nedin sin, Božičko Mohaček, od kojeg je Grad Slavonski Brod otkupio kuću te krajem 2013. godine započeo radove na obnovi.

Konzervatorsko-restauratorska istraživanja na glavnom pročelju kuće obavljena su tijekom proljeća 2014. godine. Istraživanja je obavio Hrvatski restauratorski zavod, a na temelju njih je izrađen projekt za obnovu pročelja. Radovi obnove su izvedeni krajem 2014. i početkom 2015. godine, a potom se pristupilo daljnijim istraživanjima u unutrašnjosti kuće. Bogato uređenje u prizemlju danas je samo djelomično sačuvano u prostoru ulazne veže, hodniku i stubištu. Bočni poslov-

ni prostori su recentno uređeni i obiteljni, kao i predprostor i dio prostora kata sjeverno od stubišta.

Većina stolarije u kući je povjesna. U razini prizemlja sačuvana su izvorna glavna ulazna vrata, vrata između prostora veže i hodnika, te stražnja vrata prema dvorištu. Glavna vrata ulaza na kat, postavljena na vrhu stubišta, posebno su dekorativno oblikovana.

Svu povjesnu stolariju u obnovi treba sačuvati i prezentirati. U kući je još uvijek pohranjena velika količina namještaja koji je pripadao članovima obitelji Brlić, koji je zaštićen kao pokretno kulturno dobro, a trebat će ga restaurirati za potrebe uređenja muzejskog postava. Osim namještaja, na prvom katu kuće sačuvane su tri i kajljeve peći.

(nastavlja se)